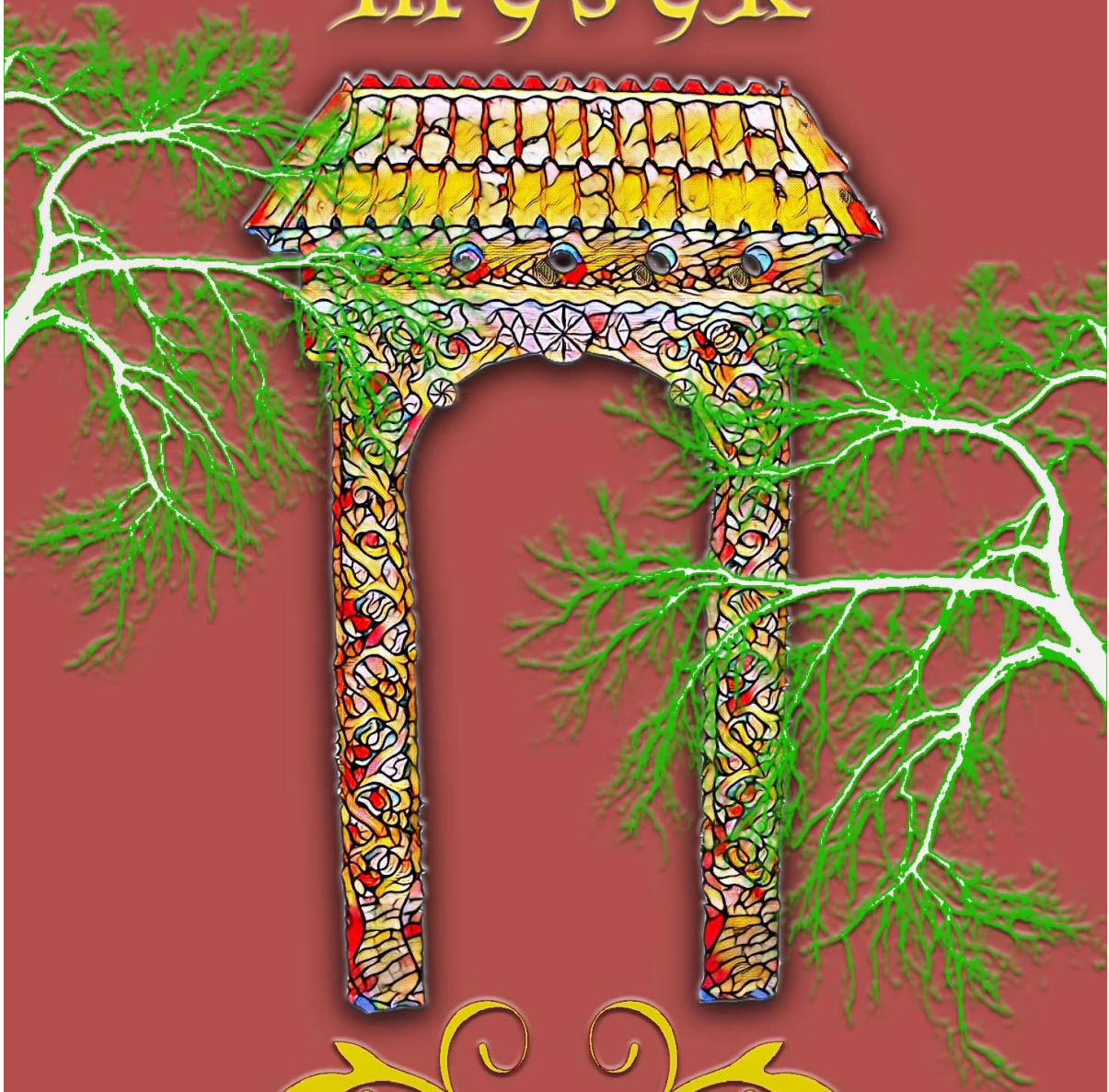

Bódai-Soós Judit

Székegyföldi mesék

helma

Helma 2022

Székelyföldi mesék

Írta: Bódai Soós Judit

A könyvet kiadja a HELMA Kiadó.

Cím: 8630 Balatonboglár Szabadság u. 75.

Telefon: +36(30)499-34-77

E-mail cím: info@alkosoft.hu

Webcím: www.helma.hu

A kiadásért felel a HELMA Kiadó ügyvezetője Dvariecki Bálint

Kiadás dátuma 2022.

ISBN: 978-615-6466-67-9

Copyright © Bódai Soós Judit

Borítót készítette: Szopos Katalin

Minden jog fenntartva. A könyv bármely részletének közléséhez a kiadó előzetes hozzájárulása szükséges.

Tartalom

Almás vára	5
A Székelykő	7
Imecsfalva és a templáriusok	9
Székelyvarság tündérei.....	11
Telekfalva és a tatárok.....	13
Szászváros ördöge	15
A szép Rapsóné útja	17
Ozsdolai gyémántok	19
Csicsó tündér vára	21
A Tatárföldre érő arany.....	23

Bódai-Soós Judit

Székelyföldi mesék

Almás vára

Kovászna megyében van egy kis falu, Kézdialmás. Kézdivásárhelytől 11 km-re északkeletre, az Avas-tető oldalában, a Szent Mihály-hegy alatt fekszik, a háromszéki Szentföld egyik végfalujaként. Ennek a falucskának pedig van egy legendás vára: Almás vára.

A helybéliek azt mesélik, hogy a vár alatti üregekben 32 mázsa arany és 3 kiló gyémánt van elrejtve. Utóbbinak a fénye világítja meg a pincéket. Két rejtett alagútja is van a várnak: egyik a csomortáni vár alá, a másik a Szent Mihály-hegyi templom mély kriptájába vezet. A várpince bejárati ajtaja előtt pedig egy nyaktiló van felszerelve. Ez szegi nyakát a kincsre vadászóknak.

Hanem arról csak találgatnak, hogy ki építette a várat, és ki gyűjtötte ott össze azt a temérdek kincset. Hát figyeljete jól, mert én most elmesélem nektek!

Egy cseppecskét visszaforgatjuk az idő kerekét. Úgy ezer évvel jó is lesz. Abban az időben még meglehetősen sok óriás élt a földön. Vagy háromszor akkorák voltak, mint a mai emberek, és persze az étvágyuk is háromszor akkora volt. Nem is tudtak sokáig békében élni egymással, mert összevesztek minden koncon. Az egyikük, egy különösen nagy étvágyú, de jó eszű óriás legény – ő volt Csomor – elhatározta, hogy nem közösködik senkivel, s amit talál, mind a magáénak mondja.

Csomor építette az erős, magas várat, mert tudta, hogy a többi óriás támadni fogja, mert elkívánják tőle mindenét. Olyan magas falakat húzott maga köré, hogy nem is jutott be azon senki, akit Csomor nem látott szívesen. Aztán, hogy a vár már ilyen szépen állott, az óriás asszonyt is kívánt bele. Rabolt is egy szép hajadont magának az emberek közül, Verocskát.

A lány persze nem akart az óriás felesége lenni, ezért nagyon búslakodott. Folyton csak sírdogált. Három napon, három éjen át megállás nélkül folyt a könnye. A vár egyik cellájába zárva várta az elkerülhetetlent, az esküvő napját. Hanem Csomor úgy képzelte, hogy asszonykája majd boldog lesz őmellette, s nem ilyen búval bélelt, ezért megpróbálta őt felvidítani. Elővette legkedvesebb arcát, hízelkedett, bókolt, viccelődött. A lány azonban rá se nézett. Kifelé bámult az ablakon.

Ekkor észrevett egy vércsét, amint lecsap a várudvaron egy egérre. A vércse felröppent zsákmányával, de úgy megszedítette a diadal, hogy egyenesen beleszállt egy vastag faágba. Nagyot koppant, elszórta az egeret, és kóvályogva repült tovább. Az egér pedig vígan elszelelt.

Verocska olyan mulatságosnak találta a jelenetet, és annyira örült az egér szerencséjének, hogy hangosan felkacagott rajta. És ebből a kacajból váratlanul kipattant egy csodaszép gyémánt. Csomor tátott szájjal bámult. Olyan bamba képet vágott, hogy a lány erre megint elnevette magát. A nevetés pedig újabb gyémántot szült.

Ettől a naptól kezdve Csomor mindent megadott Verocskának, amit csak a lány kívánt, csak hogy nevetni lássa. Lemondott a házasságról is, kiengedte a cellájából is. Verocskának pedig minden mosolyából arany termett, és minden kacajából gyémánt.